

مقدمه‌ای در معرفی و آموختن زبان سُعدی

محمدشکری فومنشی

دکتر زهره زرشناس نخستین دانشجوی این استاد سعدشناس ایرانی است که در کنار وی سعدی آموخت؛ و بعدها نیز پژوهش در این حوزه را ادامه داد. زرشناس با آثار فارسی و فرنگی اش اکنون چهره‌ای شناخته شده در بسیاری از محافل ایران‌شناسی و سعدشناسی دنیاست.

درباب زبان و ادبیات سعدی کتاب‌ها و مقالات متعددی با قلم یوشیدا^۱، شروو^۲، سیمز ویلیامز^۳، گرشویچ^۴، لیوشیتس و خروموف^۵ و قریب^۶ منتشر شده است. اما نظامی که برای تألیف برخی از آن‌ها طراحی شده چنان است که به نظر می‌رسد دانشجو برای دستیابی به محورها

باید راهی نسبتاً دشوار را طی کند؛ این در حالی است که در برخی دیگر از این آثار، که معمولاً در قالب مقاله منتشر شده، به همه محورها و مفاهیم اصلی پرداخته نشده است. زرشناس با تألیف دستنامه سعدی خویش این گره را به یکباره گشود تا راه برای تحقیقات سعدی دانشجویان و کارشناسان علاقه‌مند هموار آید. این دستنامه، که در نوع خود به حق دستنامه‌ای کم‌نظیر است و می‌تواند به یکی از زبان‌های اروپایی نیز ترجمه شود، هر آن‌چه را که یک دانشجو و پژوهشگر زبان و ادبیات سعدی باید بداند به طور موجز و گویا در اختیار قرار می‌دهد. به قول نویسنده دستنامه، این اثر «کوششی است برای معرفی زبان سعدی و ارائه طرحی اجمالی از دستور آن به بیانی ساده برای استفاده آغازگران این راه.» (ص ۳)

مطلوب این دستنامه در سه گفتار دسته‌بندی شده است: گفتار نخست، که عنوان «درآمد» برای آن انتخاب شده، خیلی کوتاه اما کاملاً مفید، به تاریخچه سعدیانه، معرفی زبان سعدی، جایگاه آن در میان زبان‌های ایرانی، سرانجام آن، و نیز معرفی ادبیات و آثار به جای مانده از زبان سعدی، و سرانجام، به نظام نوشتاری سه‌گانه آن می‌پردازد. طبقه‌بندی مطالب در اینجا چنان است که خواننده می‌تواند یکجا و به سرعت، به دقیق‌ترین اطلاعات مربوط به سعد و زبان سعدی دست یابد.

در این فصل، همچنین پیوستی بسیار سودمند مشتمل بر الفباء

دستنامه سعدی (دستور، داستان‌های گزیده، واژه‌نامه). زهره زرشناس. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۸۷. ۳۳۴ ص. ۳۲۰۰۰ ریال.

کشف نخستین مجموعه سعدی در آسیای مرکزی، و به ویژه کشف یکی از بزرگ‌ترین مجموعه‌ها در یکی از غارهای هزاربودا در چین، در اوایل قرن بیستم، منجر به بازشاخت یکی از زبان‌های ایرانی شرقی شد که طی سده‌های متمادی مهم‌ترین زبان آسیای مرکزی و زبان میانجی نیمة شرقی جاده ابریشم بود؛ زبانی با ادبیاتی بسیار غنی که از اهالی سعدیانه، ناحیه‌ای در امتداد زرافشان و کشکه دریا (بخشی از ازبکستان و تاجیکستان امروزی)، از همان مردم اکثراً تاجری‌شده فرهنگ دوست، به یادگار باقی مانده است. این ادبیات که مشتمل بر متون ادیان بودایی، مانوی و مسیحی به ترتیب با سه خط سعدی، مانوی و سریانی است، هم بسیار فاخر است و هم بسیار متنوع.

پس از آن که زبان سعدی با متون تازه کشف شده‌اش شناخته شد، دانشمندان آلمانی، فرانسوی و انگلیسی: پیش از همه، کارل مولر و آن‌گاه لنتر، بنوئیست، هنینگ، سیمز ویلیامز و زوندرمان، برای تجزیه و تحلیل زبان و ادبیات سعدی بسیار کوشیدند. پژوهش‌های ایران‌شناسی بدون در نظر گرفتن مطالعات سعدی، سبب از دست دادن بخش عظیمی از مهم‌ترین، ناب‌ترین و گستردترین اطلاعات تاریخی، ادبی، فرهنگی و زبان‌شناختی در این حوزه می‌گردد.

اکنون حدود یکصد سال از آغاز پژوهش‌های سعدی در دنیا می‌گذرد؛ کتاب‌ها و مقالات بسیار متعددی در این‌باره نوشته شده، و ایران، این سرزمین پرگهر، کرسی تدریس یکی از مشهورترین سعدی شناسان دنیا، استاد دکتر بذرالزمان قریب، را بر قلب خویش نهاده است. دکتر قریب به سهم خود هم به تأليف آثاری جاودانه دست یازید و هم شاگردانی شایسته به جهان ایران‌شناسی هبه کرد.

سرانجام این که نویسنده کتابش را با فهرست نشانه‌ها و کوتاه‌نوشت‌ها آغاز کرده، و با کتاب‌شناسی، واژه‌نامه اصطلاحات به کار رفته در دستنامه (از انگلیسی به فارسی و از فارسی به انگلیسی)، فهرست جدول‌های گوناگون کتاب، و نمایه خاتمه بخشیده است.
دستنامه سعدی روشناس، در حقیقت، پاسخی است شایسته به یکی از مهم‌ترین نیازهای طالبان و تشیگان حوزه مطالعات سعدی و هدایه‌ای است ارزشمند به زبان‌شناسان و دانش، پژوهان.

1. Y. Yoshida, "Sogdian", *Facts About the World's Languages (An Encyclopaedia of the World's Major Languages, Past and Present)*, eds. J. Garry and C. Rabino, (New York- Dublin, 2001), pp. 672-674.
 2. P.O. SkjaervØ, *An Introduction to Sogdian*, 2003.
 3. N. Sims-Williams, "Sogdian", *Compendium Linguarum Iranicarum*, ed. R. Schmitt, (Wiesbaden, 1989).
 4. I. Gershebitch, *A Grammar of Manicean Sogdian*, (Oxford, 1954).
 5. V. A. Livsic, & A. L. Khromov, "Sogdijskij jazyk", *Osnovy II*, 1981, pp. 347-541.

عمر بدرالزمان قریب، فرهنگ سخنگی (سخنگی - فارسی - انگلیسی)، (تهران: فرهنگان، ۱۳۷۴)؛ همو، مطالعات سخنگی (مجموعه مقالات)، به کوشش محمد شکری فومنشی، (تهران: طهوری، ۱۳۸۶).

معرفی و توصیف ویژگی‌های سه خط سعدی، مانوی و سُریانی و نمونه‌هایی از متون به این سه خط شامل متن اصلی، به همراه حرف‌نوشت و آوانوشت آن، آمده است.

گفتار دوم، که مهمترین و گسترده‌ترین بخش دستنامه است، به دستور سعدی اختصاص دارد؛ شامل کلیه مسائل مربوط به آواشناسی، صرف، نحو، واژه‌سازی، و واژگان زبان سعدی، که به زبانی بسیار ساده، کاملاً گویا و بسیار موجز بیان شده است. در این گفتار، در هر مبحث، پیوستهای متعدد آمده است مشتمل بر مثال‌های کافی تا مباحث دستور سعدی، که ماهیتاً پیچیده است، کاملاً روش و ملموس عرضه شود.

در گفتار سوم و پایانی، سه داستان سغدی بودایی، مانوی و مسیحی به عنوان متون نمونه همراه با حرف نوشته، آوانوشت و برگردان فارسی، واژه‌نامه این متن‌ها همراه با آوانویسی، ریشه‌شناسی، ذکر حالت‌های دستوری، برگردان فارسی و ذکر شماره مدخل واژه در کتاب فرهنگ سغدی (قریب) و شماره پاراگراف در کتاب دستور زبان سغدی مانوی (گرشویچ) آمده است. نویسنده در اینجا نه تنها سه داستان سغدی بودایی (قصه کرماهی)، سغدی مانوی (قصه حضرت ایوب)، و سغدی مسیحی (قصه اصحاب کهف) را به دقت معرفی، حرف‌نویسی، آوانویسی و ترجمه می‌کند، می‌کوشد تفسیرهای مربوط به آن‌ها را نیز در یک بررسی تطبیقی عالمانه ارائه دهد. خواننده در گفتار سوم به راستی هم زبان سغدی می‌آموزد و هم با روش علمی بررسی‌های خاص مطالعات سغدی آشنا می‌شود.

از غرفه

جواب

در بیست و دومین نمایشگاه کتاب تهران دیدن فرمایید.
(راهرو ۱۹ - غرفه ۲۶)

۱۴۰۷-۱۳۹۶-۰۸-۲۸
ایران-ستوده پنجم مهر ۱۴۰۷-۱۳۹۶-۰۸-۲۸

در خارج کشیده

۲- خاور میانه و کشورهای همسایه

• آرزوها

• امریکا، کانادا، استرالیا و خاور دور: ۳۵۰،۰۰۰ ریال

بهای اشتراک بگای (۱۲ شماره):

در داخل گشوار

• برای انتخاب: ۷۰۰۰۰۰ ریال

متحف مصر

- 4 -

نامه خانوادگی

٣٧

117

卷之三

تاریخ تحریر اسناد

445